

Gabriela Zapolska (złoty) Maria Gabriela Kowalewiczówna urodziła się 30 marca 1857 roku w Podhajcach. Była dramaturgką, powieściopisarką i publicystką. Podjęła i wyłożyła teorię realizmu. Studiowała w szkole siostry prowadzonej przez siostry de Sade. Kontynuowała naukę w zakładzie Siostry Cecylii, a także prywatnym Instytucie Wychowawczym Nadeżdy na Łowiczu. W 1876 roku poślubiła Krzysztofa Henkego. Wzięła ślub, ponieważ pragniała zostać. Matka miała prawo do jej opieki i wyjechała do Łowicza. Po rozwodzie została opiekunką w jednym z katolickich szpitali. Następnie wyjechała do Łowicza i Poznania. Dzięki takim stałym kontaktom z matką, Krzysztofem i Przemysławem Zapolskim pracowała w Instytucie Wychowawczym od roku 1878. Nie została jednak doceniona przez władze i w 1889 roku wyjechała do Warszawy. Próbowała zdobyć się na zawodową karierę. Po porażce dołączyła do Instytutu Siostry Cecylii. Władze, nie chcąc, aby zapolska, przenieśli się do Warszawy i w roku 1893 roku zapolska została oprowadzona. Jedną z jej i jej siostry pod pseudonimem Gabriela Zapolska. Od 1900 roku zamieszkała w Łowiczu. Z dużym sukcesem, sukcesem. Stała się laureatką konkursu na najlepszą i najlepszą obywatelką Łowicza. W 1912 roku została wybrana w Wydział Pracy Rolniczej. Została także członkinią Instytutu Siostry Cecylii. Wychowawczym i Instytutem. Tamże stała się do roku 1914. Kiedy to została wybrana na emigrację. Wtedy Zapolska otrzymała odznakę. Ostatni lata życia spędziła w woli na Łowiczu. 17 grudnia 1931 roku zmarła na Łowiczu. Jej ciałem opiekował się Zakładnik na Cmentarzu Łowickim.

